

[Aksel Larsen.]

nalbank satte diskontoen op fra 6 pct. til 7 pct. Det sidste ventede man omhyggeligt med at offentliggøre, til folketetinget var rejst på påskeferie.

Vi godkender ikke den nu foretagne diskontoforhøjelse til 9 pct. Vi mener ikke den var nødvendig. Den største virkning bliver, at den bibringer omverdenen det indtryk, at Danmark er et land på fallittens rand, og på den måde kan den naturligvis gøre de vanskeligheder, der kommer udefra, større.

Økonomiministeren sagde her i dag, at det naturligvis var urealistisk at antage, at obligationsrenten kunne have været påvirket af den seneste diskontoforhøjelse. Han har ganske ret, men det antog statsministeren og nationalbankdirektøren i lørdags. Statsministeren sagde på et pressemøde — jeg har referatet fra Fyns Tidende, og vi ved jo fra hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), at hvad der står i det blad, han er medredaktør af, det er rigtigt — i lørdags:

„Regeringen og Nationalbanken er imidlertid enige om, at den ekstraordinære stigning i den korte rente ikke nødvendiggør en tilsvarende stigning i den lange rente.“

Han tilføjede, at det var der truffet sikre aftaler om. Det var i lørdags, og i mandags organiserede Nationalbanken sine støtteopkøb sådan, at den reelle obligationsrente planmæssigt steg med 1 pct. på grund af et kursfald på 6-9 points. Var det aftalen herom, statsministeren følte sig så tryk ved i lørdags, og som gav ham sikkerhed for, at obligationsrenten ikke ville stige?

Danmark har nu den højeste diskonto i Europa, selv om økonomiministeren — ja, jeg beklager meget, men jeg er nødt til at være slem ved økonomiministeren, han har selv været ude om det — også i lørdags svarede på spørgsmålet, om Danmark nu ikke havde den højeste diskonto i Europa, at det troede han da ikke, man kunne sige. Vi har en diskonto på 9 pct., den næste er England med 8 pct. og så går det nedefter, men økonomiministeren tror ikke, at det er den højeste.

Nå, økonomiministeren har jo sagt så meget. Han sagde f. eks. også for en uge siden — jeg så og hørte det sely i fjern-

synet — at en diskontoforhøjelse ville være et aldeles uegnet middel under den internationale valutakrise, så det skulle man rigtignok ikke tage i anvendelse. Men vi fik altså diskontoforhøjelsen med det resultat, at hele renteniveauet hæves, og denne hævelse af renteniveauet rammer med omgående virkning byggeriet og dermed huslejen. Det rammer erhvervslivet. Det bremser investeringerne i produktion og produktionsudvidelserne. I forvejen var der jo lagt op til at skabe vanskeligheder for erhvervslivet. Når man giver ordre til, at nu må pengeinstitutterne ikke give forhåndslån, men de skal ydes af bankerne, og når man gør det, samtidig med at man sætter diskontoen op fra 6 pct. til 7 pct., så er det klart, at så medfører det ikke alene en stigende udlånsrente, men også at bankernes likviditet bliver forringet, så det kan blive noget vanskeligere for erhvervslivet at få de nødvendige lån og kreditter til investeringer, samtidig med at bankerne skal klare forhåndslånene til byggeriet.

Alt det skaber arbejdsløshed, og den drives yderligere i vejret gennem afgiftslove og takstforhøjelser, begrænsning af de offentlige bygge- og anlægsarbejder osv. — så kan finansministeren nok så højhelligt forsikre, at der ikke er tale om indgreb, som vil skabe arbejdsløshed.

Finansministeren har med tydelig udtalt skuffelse bemærket, at oppositionen desværre ikke synes at ville stemme for regeringens lovforslag og foranstaltninger. Ja men det kan han da ikke være skuffet over, det måtte han da regne med. Vi mener ikke, at voldsomme rentestigninger og højere afgifter og takster er det rigtige. Vi mener ikke, at en politik, der vil begrænse den økonomiske virksomhed og produktionen, og som vil skabe arbejdsløshed, er den rette. Det er for øvrigt svært for os at forestille os, at dette med arbejdsløshed ikke skulle være noget tilsigtet. Regeringen må i hvert fald vide, at det bliver følgen. Derfor stemmer vi imod de foreslåede afgiftslove, som jeg ikke ser nogen grund til at gå igennem i detaljer her.

Vi finder det i øvrigt besynderligt, at forhøjelserne af bilbeskatningen søges retfærdiggjort med påstande om, at det kun er første del, og at man engang senere vil nedsætte bilomsætningsafgiften eller den så-